

Hà Nội mười hai mùa hoa

**Tháng giêng hoa đào bừng nở,
Đón xuân khoe sắc hồng tươi.
Tháng hai hoa ban ngập tràn,
Tím biếc những gương mặt phố.
Tháng ba bất chợt một ngày,
Trắng tinh hoa sữa về đây.
Tháng tư loa kèn mỏng manh,
Những góc phố con đường quen.**

**Mùa hoa tháng năm, cháy rực phượng đỏ.
Hồ Tây ngát hương, mùa sen tháng sáu.
Ngập tràn lối đi, hoa sấu tháng bảy.
Trở về tuổi thơ, hoa xoan tháng tám.
Mùa hoa sữa rơi, tháng chín nồng nàn.
Mùa thu đã sang, mùa hoa cúc đến.**

**Tình yêu thủy chung, tím biếc thạch thảo.
Rực rỡ cuối đông, cải vàng ven sông.
Tôi yêu những sắc hoa.**

Giáng Sơn

Hà Nội mười hai mùa hoa

“Hà Nội mười hai mùa hoa” của nhạc sĩ Giáng Son là một ca khúc rất đặc biệt, đưa người nghe đi qua hành trình của bốn mùa đất trời bằng sắc hương của những loài hoa gắn bó với Hà Nội. Nếu ở nhiều tác phẩm khác, Hà Nội hiện lên với phố cổ, hồ Gươm, tiếng rao đêm, tà áo dài... thì ở ca khúc này, Hà Nội lại được tái hiện qua những mùa hoa dịu dàng, thanh khiết, giàu chất thơ.

Mỗi tháng, mỗi loài hoa xuất hiện như một dấu ấn riêng: tháng Giêng có hoa đào, tháng Hai hoa ban tím nở, tháng Ba hoa sữa trắng trời, tháng Tư loa kèn e ấp, tháng Năm bằng lăng tím biếc... cho đến tháng Mười hai với cúc họa mi trắng tinh khôi. Những loài hoa ấy không chỉ làm nên vẻ đẹp riêng của thiên nhiên Hà Nội, mà còn trở thành biểu tượng gợi nhớ, gợi thương, gợi yêu. Qua đó, ta thấy Hà Nội không chỉ là một đô thị cổ kính, nhộn nhịp, mà còn là thành phố của ký ức, của tình yêu và của sự lãng mạn, tinh tế.

Nếu mỗi tháng trong năm là một nốt nhạc, thì tháng Chín chính là cung bậc ngọt ngào và da diết nhất trong bản tình ca về Hà Nội. Đó là khi mùa thu về, hoa sữa nở trắng những con đường Nguyễn Du, Trần Hưng Đạo, Quang Trung... tỏa hương nồng nàn, phảng phất khắp phố phường. Mùi hoa sữa tháng Chín không chỉ là hương thơm, mà còn là ký ức, là nỗi nhớ khắc khoải trong tâm hồn người Hà Nội và cả những ai từng đặt chân đến nơi này.

Tháng Chín với hoa sữa làm cho Hà Nội trở nên đặc biệt: dịu dàng, sâu lắng nhưng cũng có chút gì đó vương vấn, khó quên. Nó khiến người ta nhớ đến tuổi học trò áo trắng, những buổi tan trường chiều thu, những cuộc hẹn hò đầu tiên dưới tán cây. Hoa sữa không chỉ là biểu tượng của mùa thu Hà Nội mà còn là chứng nhân lặng lẽ của biết bao câu chuyện tình yêu, nỗi nhớ và khát vọng tuổi trẻ, làm cho bức tranh Hà Nội thêm phần thi vị, nồng nàn và độc đáo.

Có thể nói, “Hà Nội mười hai mùa hoa” là một bản tình ca ngọt ngào dành cho Thủ đô, là món quà tinh thần giúp ta thêm yêu mến, tự hào về mảnh đất ngàn năm văn hiến. Nó gieo vào lòng người niềm yêu Hà Nội rất riêng: yêu bởi sự dịu dàng, tinh khôi, yêu bởi cái đẹp thanh tao và yêu bởi những mùa hoa nỗi dài ký ức.

